

Cauza C-408/06

Landesanstalt für Landwirtschaft

împotriva lui

Franz Götz

[cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare
formulată de Bundesfinanzhof (Germania)]

„A șasea directivă TVA — Activitate economică — Persoane impozabile —
Organisme de drept public — Birou de vânzări de cote de lapte —
Operațiuni ale agențiilor de intervenție în agricultură și ale magazinelor
pentru angajați — Denaturare gravă a concurenței — Piață geografică”

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 13 decembrie 2007 I - 11298

Sumarul hotărârii

1. *Dispoziții fiscale — Armonizarea legislațiilor — Impozite pe cifra de afaceri — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — Activități economice în sensul articolului 4 din A șasea directivă*
(Directiva 77/388 a Consiliului, art. 4)

2. *Dispoziții fiscale — Armonizarea legislațiilor — Impozite pe cifra de afaceri — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — Persoane impozabile*
[Directiva 77/388 a Consiliului, art. 4 alin. (5)]
3. *Dispoziții fiscale — Armonizarea legislațiilor — Impozite pe cifra de afaceri — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — Persoane impozabile*
[Directiva 77/388 a Consiliului, art. 4 alin. (5)]
1. Activitatea de transfer cu titlu oneros al unor cantități de referință pentru livrare exercitată de un birou de vânzări de cote de lapte constituie o activitate economică în sensul articolului 4 din A șasea directivă 77/388/CEE privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri atunci când prezintă un caracter permanent și este efectuată contra unei remunerații permise de autorul operațiunii. Este de competența instanței naționale să verifice dacă activitatea în cauză îndeplinește cele două condiții și să stabilească, eventual, dacă birourile de vânzări de cote de lapte exercită activitatea în vederea primirii acestei remunerații, ținând cont în același timp de faptul că încasarea unei plăți nu este, în sine, de natură să confere un caracter economic unei anumite activități.
2. Un birou de vânzări de cote de lapte nu este nici o agenție de intervenție agricolă în sensul articolului 4 alineatul (5) al treilea paragraf din A șasea directivă privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2001/4, coroborat cu punctul 7 din anexa D la aceasta, nici un magazin pentru angajați în sensul aceluiași articol 4 alineatul (5) al treilea paragraf coroborat cu punctul 12 din anexa D la directiva respectivă.

Într-adevăr, misiunea unui birou de vânzări de cote de lapte este în mod sensibil diferită de aceea a unei agenții de intervenție agricolă, care se caracterizează prin cumpărarea și revânzarea produselor agricole în sine, astfel cum ar putea face orice operator economic, această activitate constând în special în constituirea de stocuri, cum este cazul, printre altele, în materie de cereale. Logica supunerii de drept la plata impozitului care este inerentă anexei D la A șasea directivă exclude, așadar, din

(a se vedea punctele 18, 20 și 21)

domeniul său de aplicare o activitate de repartizare a cotelor de lapte între producători, centralizarea diferitelor pretenții ale acestora din urmă neconstituind fapta unui operator care efectuează achiziții și revânzări de produse agricole pe piață.

În plus, comparația între versiunile în limbile germană, franceză, engleză, spaniolă și italiană ale punctului 12 din anexa D la A șasea directivă permite să se stabilească faptul că magazinul pentru angajați, în sensul acestui punct, vizează organismele însărcinate să vândă diverse produse și mărfuri personalului întreprinderii sau al administrației de care aparțin. Nu aceasta este misiunea unui birou de vânzări, care este însărcinat să contribuie la repartizarea justă a cantităților de referință pentru livrare, în ideea limitării acestora, pentru a satisface cât mai mult interesele fiecărui producător.

(a se vedea punctele 26, 31 și 33 și dispozitiv 1)

3. Nesupunerea unui birou de vânzări de cote de lapte la plata impozitului pentru activitățile sau operațiunile realizate în calitate de autoritate publică, în sensul articolului 4 alineatul (5) din A șasea directivă 77/388 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2001/4, nu poate constitui o denaturare gravă a concurenței, în măsura în care nu se confruntă cu operatori privați care furnizează prestații ce sunt în concurență cu prestațiile publice. Întrucât această apreciere este valabilă pentru orice birou de vânzări de cote de lapte care își desfășoară activitatea într-o anumită zonă de transfer, definită de statul membru respectiv, zona respectivă constituie piața geografică relevantă pentru stabilirea existenței unei denaturări grave a concurenței.

(a se vedea punctul 45 și dispozitiv 2)